Icoana Maicii Domnului “Aflarea celor pierduţi”
(s.v. 5 februarie / s.n. 18 februarie)

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este cinstită ca făcătoare de minuni nu doar pentru cei care sunt cu trupul pe moarte, ci și pentru cei a căror suflete sunt în pericol de a muri duhovnicește. Nu se cunoaște originea icoanei „Aflarea celor pierduți”, însă există mai multe icoane vechi făcătoare de minuni cu acest nume, prin care Maica Domnului și-a arătat mila față de cei aflați în pericol de moarte. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este înfățișată în chip deosebit în această icoană, ținându-L pe Fiul ei pe brațul stâng, avându-și mâinile împreunate în semn de rugăciune. Pruncul Iisus are îndreptat brațul drept înspre ea, în semn de dragoste și ascultare a rugilor ei pentru toată lumea. Icoana Maicii Domnului „Aflarea celor pierduți” este prăznuită pe 5/18 februarie.

Index

Acatistul icoanei Maicii Domnului “Aflarea celor pierduţi” 3
Iconografie - Icoana Maicii Domnului „Aflarea celor pierduți” 13
Icoana Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih”.......16
Icoana Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih”.......19
Icoana Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi (5 februarie) 21
Postolache Ana Maria - Rugăciune către Maica Domnului aflarea celor pierduți...23
Natalia Borş - “Aflarea celor pierduți”...26
Icoane 35

Acatistul icoanei Maicii Domnului "Aflarea celor pierduţi"

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Prin icoana ta prea cinstită ne-a fost dată eliberare aleasă și minunată, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, căci înălţând cu sufletul rugăciuni calde către tine înaintea ei ne scapi de pierderea veşnică a vieţii noastre, iar noi Îi aducem un cântec recunoscător Fiului tău, Iisus Hristos şi pe tine te chemăm, cu tandreţe: ***Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!***

Icosul 1

Îngerii și Puterile cerești te laudă, ca mijlocitoare a creștinilor, Maică a Domnului, iar noi ne bucurăm de chipul şi harul tău izvorând din icoană şi îţi strigăm:
Bucură-te, că prin tine se împlinește bucuria strălucitoare;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta durerile sunt distruse;
Bucură-te, mântuire pentru cei ce pier;
Bucură-te, Mamă milostivă și ocrotirea celor care au încredere în tine;
Bucură-te, transformând în bucurie deznădejdea celor căzuți;
Bucură-te, căci prin tine se dă îndreptarea vieții noastre păcătoase;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 2

Toate Puterile cerești sunt uimite când văd mijlocirea ta pentru creștini către Fiul tău. Iar noi, păcătoșii, luminați de chipul tău, prin har, primim ajutor rapid şi te lăudăm, lui Dumnezeu cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 2

Dă-ne ajutor căci pierim în durerea noastră, zeloasă mijlocitoare, Maică a Domnului, îmbrățișează-i cu vălul îndurării tale pe cei care te cheamă, cu tandrețe:
Bucură-te, căci în ceasul durerii te cobori la noi şi ne alini;
Bucură-te, cea care îi vindeci cu milă, pe cei care sunt copleșiți de patimi și bolnavi de inimă;
Bucură-te, depășirea rapidă a ispitelor păcătoase;
Bucură-te, ceea ce îi izbăvești din patima beţiei, pe cei care vin la tine;
Bucură-te, că îi duci pe păcătoși la o viață de har;
Bucură-te, ajutor plin de mângâiere în toate necazurile noastre;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 3

Puterea Domnului Iisus Hristos te însoţeşte, Maica Domnului şi îi cauţi pe toți cei care pier în necazuri și întristări și care cer ajutorul tău. Ți s-a dat harul de a vindeca toate necazurile care ne stau în față, ca fiind mântuiţi de tine, să strigăm către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având o mare milă pentru neamul omenesc, tu, Doamnă Mireasă, îi acoperi cu vălul bunătății tale pe toți cei care ți se închină și ți se roagă pentru mijlocire. Întinde-ne o mână de ajutor şi nouă, celor ce plângem cu afecțiune:
Bucură-te, îndepărtând reproșurile și clevetirea;
Bucură-te, distrugând sfatul nedrept;
Bucură-te, mântuindu-ne de condamnarea nedreaptă;
Bucură-te, izbăvitoare de legături și temnițe;
Bucură-te, întorcându-ne din exil;
Bucură-te, ajutându-i pe toți cei care îți cer milă;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 4

Ne copleşeşte furtuna de necazuri și dureri în viața de zi cu zi, Împărăteasă cerească, dar având speranța mijlocirii tale, ne închinăm icoanei tale miraculoase, căci credem că ne cauţi pe noi cei ce pierim și Îl chemăm pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Am auzit despre mijlocirile tale la Domnul pentru noi, Maică a Domnului, căci tu ne îndeplinești cererile cele bune. Pentru aceasta, noi, păcătoșii, în durerile noastre pieritoare, privind la Sfânta ta icoană, îndrăznim să spunem:
Bucură-te, căci dai rodul pântecelui familiilor neroditoare;
Bucură-te, mângâierea mamelor îndurerate;
Bucură-te, educația nevăzută a orfanilor;
Bucură-te, îndreptare tinerilor căzuți și a fecioarelor;
Bucură-te, ceea ce dezvălui celor cu minte slabă, înțelepciunea învățăturii;
Bucură-te, soare strălucitor, încălzindu-ne cu raze de milă și recompense;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 5
Ca o stea, dată de Dumnezeu, tu ne-ai descoperit Sfânta ta icoană, Maica Domnului, ajutându-i pe cei care au rătăcit în lumea aceasta pieritoare şi în întunericul păcătos, dar care strigă Mântuitorului nostru: ***Aliluia!***

Icosul 5
Văzând rugăciunile tale calde către Dumnezeu pentru toți cei suferinzi și bolnavi, îţi mulțumim ţie, fericita noastra vindecătoare şi, bucuroşi, îţi aducem această laudă:
Bucură-te, primindu-i pe cei care ți-au fost lăsați în grijă de către medici;
Bucură-te, vindecând bolile incurabile ale trupului;
Bucură-te, eliberând sufletul de întuneric;
Bucură-te, vindecând prin pocăință, lacrimile şi inimile amărâte;
Bucură-te, trimițându-ne dureri vremelnice spre îndreptare;
Bucură-te, scoțându-ne din adâncurile păcătoase;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 6
Oamenii te laudă și te slăvesc pe tine, Fecioară Maria, pe prooroci, pe apostoli și pe toți sfinții, iar noi, păcătoșii, care ne rugăm la Sfânta ta icoană, Îi strigăm lui Dumnezeu, pentru tine: ***Aliluia!***

Icosul 6
Ai strălucit, cu bunăvoință milostivă, față de noi, Maica Domnului din lumina neînserată a Fiului și Dumnezeului tău care cu razele harului îi încălzește pe toți cei care lucrează și sunt împovărați şi care te cheamă pe tine:
Bucură-te, ziditoare pricepută de case, dându-ne stabilitate vieţii;
Bucură-te, binecuvântarea faptelor bune;
Bucură-te, călăuzitoarea fecioarelor;

Bucură-te, însoţirea mireselor lui Hristos;
Bucură-te, dătătoare de pace duhovnicească;
Bucură-te, mijlocitoare a veșnicei bucurii pentru noi;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 7
Vrând să ne arăți minunile ce curg din Sfânta ta icoană „Aflarea celor pierduți", tu, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, ne-ai poruncit să cântăm un cântec de rugăciune în fața ta și le-ai cerut celor care au primit vindecare să propovăduiască mila ta şi celorlalţi oameni. La fel, nu ascundem binecuvântările tale cântându-I, cu recunoștință lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7
Minunatul și mântuitorul har al Domnului s-a arătat în apariţia chipului tău miraculos, Maica Domnului. Din acest motiv, fiind onorați de nenumăratele tale binecuvântări, sărutăm cu respect icoana, strigând cu recunoștință către tine:
Bucură-te, ceea ce prin icoana ta, ne-ai dat o descoperire minunată;
Bucură-te, mântuire de frig și murdărie a celor care pier;
Bucură-te, păzind copiii prin rugăciunile mamelor;
Bucură-te, stingând certurile din familie;
Bucură-te, îndreptățire rapidă pentru cei care au suferit pentru Adevăr;
Bucură-te, mijlocitoare la Dumnezeu, izbăvind lumea de necazuri;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 8
Rătăcitorii și străinii vin, de departe și de aproape la Biserica ta, prea curată Fecioară și se roagă cu lacrimi: miluiește-i pe toți păcătoșii astfel încât răul să piară şi mântuiţi de tine, să strigăm către Creatorul tuturor: ***Aliluia!***

Icosul 8
Îi ridici cu milă pe toți cei căzuți, Maica Domnlui mijlocitoare; îndeplinește şi acum cererea noastră, a celor care pier şi care îţi înalţă umile rugăciuni, strigând, către tine, aşa:
Bucură-te, bucuria noastră, care ne mângâi prin icoana ta;
Bucură-te, ceea ce nu îi disprețuiești pe toți cei umiliţi și respinși;
Bucură-te, bucuria tuturor, căci îi îmbrăţişezi pe cei prigoniţi pentru adevăr;
Bucură-te, mijlocitoare a celor jigniţi;
Bucură-te, ajutor rapid;
Bucură-te, împăcarea tuturor păcătoșilor cu Dumnezeu;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 9
Eşti slăvită de toate Puterile cerești, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, mijlocitoarea noastră cerească, arată-ne milă maternă, dă-ne bucurie și mângâiere, iar noi, fericiţi să strigăm către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ritorii, cei mult grăitori, sunt nedumeriți de minunile tale nenumărate săvârșite prin icoanele tale sfinte, Maica Domnului. Ne minunăm de acest lucru, dar îţi spunem, cu recunoştinţă:
Bucură-te, dătătoare de multe daruri celor care cer;
Bucură-te, ajutorul celor orfani, văduvi şi săraci;
Bucură-te, întărirea bătrâneților slăbite;
Bucură-te, speranță pentru cei disperați;
Bucură-te, carte de rugăciune caldă pentru cei care s-au îndepărtat de credința ortodoxă;
Bucură-te, refugiu liniștit pe marea obosită de furtuni a vieții;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 10
Maica Domnului, tu ne vindeci de neputinţe și ne călăuzeşti pe toți pe alea mântuirii, cântând cu tandrețe Creatorului nostru, cu o inimă caldă: ***Aliluia!***

Icosul 10
Ascultă gemetele și strigătele noastre a celor care pierim, o, Născătoare a Domnului nostru, ai milă și izbăveşte-ne de nenorociri şi dureri. Iar noi strigăm, cu mulțumire, către tine:
Bucură-te, insuflând smerenie în sufletele noastre;
Bucură-te, liniștind valurile de patimi păcătoase din inimile noastre;
Bucură-te, că alini mamele care plâng;
Bucură-te, ceea ce îi duci pe credincioși la viața sfântă;
Bucură-te, dându-ne un sfârșit creștinesc bun;
Bucură-te, deschizându-ne porțile cerului;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 11
Îţi aducem cântare plină de iubire şi te rugăm, Fecioară Maria: nu disprețui glasul robilor tăi, căci alergăm către tine în moarte și în întristare și înaintea ta în necazurile noastre vărsăm lacrimi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Te vedem, Sfântă Fecioară, ca o flacără ce dă lumină celor care se află în întunericul păcatului și al descurajării. Te rugăm luminează întregul Univers cu razele minunilor tale. Iar noi îţi aducem cu recunoştinţă, aceste laude:
Bucură-te, afirmare puternică a credinței ortodoxe;
Bucură-te, mijlocitoare de încredere, pentru patria noastră;
Bucură-te, slava conducătorilor ortodocși;
Bucură-te, binecuvântarea sfinților evlavioși și a păstorilor;
Bucură-te, protejându-ne cu pace și dragoste, de luptele dintre noi;
Bucură-te, apărându-ne de duşmanii văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 12
Cere pentru noi harul dumnezeiesc de la Fiul tău și Dumnezeu, Maica Domnului, întinde-ne o mână de ajutor, caută-ne pe noi care pierim și adu-ne sub acoperământul veșnic al Împărăţiei Cerurilor, ca noi, bucurându-ne, să Îi cântăm lui Dumnezeu, care ne mântuiește prin tine: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cântând despre minunile tale din icoana ta, „Aflarea celor pierduți", credem că ne dai bucurie, iar noi îţi aducem laude din inimă:
Bucură-te, speranță care nu îi rușinezi pe creştini;
Bucură-te, mântuitoarea şi acoperământul credincioșilor;
Bucură-te, speranță sigură;
Bucură-te, eliberare rapidă de toate necazurile;
Bucură-te, bucurie în ziua morții;
Bucură-te, căci în tine avem speranță și după moarte;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai dat naștere Bucuriei veşnice. Primeşte rugăciunea noastră şi eliberează-ne de orice nevoie și întristare, arată-ne ajutorul tău rapid și dă bucurie celor disperați, vindecare celor suferinzi, ridică-i pe cei căzuți, salvează-i pe cei pierduți, ca noi, mântuiţi şi feriţi de pieire, să strigăm către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi, iarăşi:

Icosul 1
Îngerii și Puterile cerești te laudă, ca mijlocitoare a creştinilor, Maică a Domnului, iar noi ne bucurăm de chipul şi harul tău izvorând din icoană şi îţi strigăm:

Bucură-te, că prin tine se împlinește bucuria strălucitoare;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta durerile sunt distruse;
Bucură-te, mântuire pentru cei ce pier;
Bucură-te, Mamă milostivă și ocrotirea celor care au încredere în tine;
Bucură-te, transformând în bucurie deznădejdea celor căzuți;
Bucură-te, căci prin tine se dă îndreptarea vieții noastre păcătoase;
Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!

Condacul 1
Prin icoana ta prea cinstită ne-a fost dată eliberare aleasă și minunată, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, căci înălţând cu sufletul rugăciuni calde către tine înaintea ei ne scapi de pierderea veşnică a vieţii noastre, iar noi Îi aducem un cântec recunoscător Fiului tău, Iisus Hristos şi pe tine te chemăm, cu tandrețe: ***Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!***

Apoi, se citesc aceste Rugăciuni către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în faţa icoanei sale „Aflarea celor pierduţi”:

Prima rugăciune

O, PreaSfântă și prea fericită Fecioară, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu vedem ochii tăi milostivi asupra noastră, a celor care stăm înaintea Sfintei tale icoane și cu tandrețe, te rugăm să ne ridici din adâncurile păcătelor, să ne lumineazi mintea cea întunecată de patimi și să ne vindeci rănile trupurilor şi ale sufletelor. Nu am căutat alt ajutor, nu avem altă speranță decât numai în tine, Stăpâna noastră. Tu poți purta toate slăbiciunile și nelegiuirile noastre. De aceea alergăm la tine și strigăm: Nu ne lăsa, căci suntem pe moarte. Tu eşti ajutorul nostru ceresc și milostiv.

Îndreaptă viața noastră păcătoasă și salvează-ne de dureri, necazuri și boli, de moarte disperată, de iad și chinuri veșnice. Tu ești Maica Domnului, Împărătează și Doamnă, ajutor și mijlocitoare pentru toți cei care vin la tine și un acoperământ puternic pentru păcătoșii care se pocăiesc.

Te rugăm să ne dai sfârşit creştinesc al vieții noastre, fără durere, neînfruntat şi în pace, să ne bucurăm veşnic de lăcaşurile cerului, glăsuind neîncetat şi sărbătorind, cu bucurie, aducând laudă PreaSfintei Treimi: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acum și în vecii vecilor. Amin!

A doua rugăciune

Mijlocitoare şi binecuvântată Maică a Domnului, alerg la tine eu, om blestemat și mai păcătos decât toți, ascultă glasul rugăciunii mele, ascultă strigătul și plânsul meu, curăţă-mi nelegiuirea și ajută-mă să îmi ispășesc păcatul. Doamnă cea milostivă, nu mă disprețui, căci sunt disperat și pier în păcate. Miluiește-mă pe mine care mă pocăiesc de faptele mele rele și adu-mi sufletul înșelat și blestemat pe calea cea dreaptă. În tine, suverana mea Maică a lui Dumnezeu, îmi pun toată speranța. Tu, Născătoare de Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău, acum și în vecii vecilor. Amin!

A treia rugăciune

Apărătoare osârdnică, prea îndurată Maică a Domnului la tine alerg eu, ticălosul, care am păcătuit mai mult decât toţi oamenii: ia aminte glasul rugăciunii mele, auzi plângerea şi suspinul meu. Că fărădelegile mele au întrecut capul meu şi, ca o corabie în adânc, mă cufund în marea păcatelor mele. Ci tu, prea bună şi milostivă Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, ticălosul care mă pierd în păcatele mele. Miluieşte-mă pe mine, cela ce mă căiesc pentru răutăţile mele şi la calea dreaptă întoarce ticălosul şi rătăcitul meu suflet. La tine, Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, pun toată nădejdea mea. Tu, Maică a lui Dumnezeu, păzeşte-mă şi acoperă-mă sub acoperământul tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Surse :
https://salutis8.wordpress.com/2022/02/04/acatistul-icoanei-maicii-domnului-aflarea-celor-pierduti/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/05/26/acatistul-icoanei-maicii-domnului-aflarea-celor-pierduti-5-februarie/

Iconografie - Icoana Maicii Domnului „Aflarea celor pierduți”

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este cinstită ca făcătoare de minuni nu doar pentru cei care sunt cu trupul pe moarte, ci și pentru cei ale căror suflete sunt în pericol de a muri duhovnicește. Nu se cunoaște originea icoanei „Aflarea celor pierduți”, însă există mai multe icoane vechi făcătoare de minuni cu acest nume, prin care Maica Domnului și-a arătat mila față de cei aflați în pericol de moarte.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Icoana Maicii Domnului „Aflarea celor pierduți” este prăznuită pe 5 februarie.

La mijlocul veacului al XVIII-lea, în satul Bor din guberia Kaluga, un ţăran evlavios pe nume Teodot Obukov, a pierdut drumul în timpul unui viscol puternic, în ziua praznicului Botezului Domnului. Ne mai având nădejde să fie salvat, Teodot s-a aşezat deznădăjduit în sania sa, unde a început să îngheţe.

În acele momente îngrozitoare, acesta s-a rugat Maicii Domnului să îl ajute, făgăduind că dacă va scăpa cu viaţă, va dărui bisericii satului o copie a icoanei Maicii Domnului „Aflarea celor pierduţi”.

Maica Domnului a auzit rugăciunea lui şi l-a izbăvit în mod minunat.

Astfel, un ţăran din satul din apropiere a auzit o voce la fereastră, venind de afară, spunându-i: Ia-l înăuntru! Bărbatul a ieșit afară şi l-a găsit pe Teodot pe jumătate îngheţat în sania sa.

Când și-a revenit în puteri, Teodot și-a împlinit făgăduinţa, comandând o copie a icoanei Maicii Domnului „Aflarea celor pierduţi" din biserica Sfântului Gheorghe din oraşul Bolkov, guberia Orlov.

De atunci, icoana Maicii Domnului s-a proslăvit prin săvârșirea de nenumărate minuni.

Mai multe icoane ale Maicii Domnului „Aflarea celor pierduţi" au săvârșit, de-a lungul vremii, minuni în locurile unde se aflau.

Una s-a arătat făcătoare de minuni în anul 1770, în satul Malizhino, din guberia Harkov, izbăvindu-i pe locuitori de holeră de trei ori.

O altă icoană, în satul Krasnoe, din guberia Cernigov, și altele în Voronej și Kozlov din guberia Tambov.

Icoana Maicii Domnului aflată în biserica Naşterii Domnului din Moscova a fost mutată la Biserica Palaşevsk, de unde a fost luată de un bogătaş care curând după primirea acesteia a rămas văduv şi pe punctul de a sărăci.

După rugăciuni fierbinţi către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, fiicele sale s-au căsătorit, iar el a simțit că nu este vrednic pentru a ține această icoană făcătoare de minuni în casa lui, așa că a înapoiat-o bisericii.

În anul 1812, Biserica Palaşevsk a fost jefuită și devastată de soldații lui Napoleon. Icoana Maicii Domnului „Aflarea celor pierduţi" a fost găsită ruptă în trei bucăţi, printre dărâmături. Îndată după descoperirea icoanei făcătoare de minuni, s-au săvârșit numeroase minuni.

Tot mai mulţi oameni veneau să se închine dinaintea icoanei: cei cuprinşi de patima beţiei, pierind de sărăcie sau suferind de boli fără leac, toţi veneau precum fiii pierduţi şi primeau alinare şi izbăvire de la Maica Domnului.

Sursa:

https://doxologia.ro/viata-bisericii/documentar/icoana-maicii-domnului-aflarea-celor-pierduti

Icoana Maicii Domnului “Aflarea sufletelor pierdute” “Vzâscanie Poghibşih”

Rusia
Samara
Soborul Catedralei
«Adormirea Maicii Domnului»

Icoana făcătoare de minuni «Aflarea sufletelor pierdute» a venit pe apa Volgăi spre Saratov în anul 1666 şi s-a arătat voievodului locului pe nume Kadâşev. De atunci ea a devenit o relicvă de familie a acestui neam de curte şi nu odată a arătat semne minunate şi tămăduirea bolilor.

Ana Ivanovna Kadâşeva a primit în dar de la bunica ei icoana făcătoare de minuni de care nu se despărţea, şi aduna donaţii din toată Rusia pentru întemeierea mănă-stirii de maici «Sfânta Treime» din Rakovsk.

Este cunoscută minunata vindecare săvârşită de la această icoană, a fiului grofului Şeremetev care suferea de o boală fără leac.

În anul 1862, A. I. Kadâşeva a devenit prima egumenă a mănăstirii din Rakovsk în care a aşezat icoana.

Pentru a se închina înaintea chipului făcător de minuni, poposeau aici pelerini din toate guberniile. În letopiseţul mănăstirii s-au păstrat nu puţine mărturii despre minunatele tămăduiri, înfăptuite prin credinţă şi binecuvântare.

În perioada anilor 1862-1900, sunt consemnate aproape 40 de minuni: tămăduirea posedaţilor, surzilor, orbilor cât şi ajutorul Maicii Domnului în vreme de secetă, în urma năvalei saracinilor.

După revoluţie, mănăstirea a fost închisă iar acum această icoană se găseşte în soborul Catedralei «Acoperământul Maicii Domnului» din Samara.

În zilele de marţi, înaintea icoanei se citeşte "Acatistul Maicii Domnului" iar pe 18 februarie în ziua pomenirii chipului făcător de minuni "Aflarea sufletelor pierdute", se săvârşeşte moleben în mod solemn şi procesiune.

Tropar, glas 4: Priveşte-ne pe noi care pierim, Preasfântă Fecioară. Nu ne pedepsi după mulţimea păcatelor noastre, ci miluieşte-ne după nespusa ta iubire de oameni. Izbăveşte-ne pe noi de iad, de boli şi nevoi şi mântuieşte-ne pe noi!

Rugăciune

O, prea bună şi prea binecuvântată Fecioară Stăpână Născătoare de Dumnezeu "Aflarea sufletelor pierdute" şi "Lăsarea păcatelor" priveşte cu ochii milostivirii tale spre noi cei ce ne aflăm înaintea icoanei tale şi cu umilinţă ne rugăm ţie: scoate-ne pe noi din adâncul păcatului, luminează mintea noastră întunecată şi vindecă tulburarea sufletelor şi trupurilor noastre. Căci nu avem altă ajutătoare, nu avem altă nădejde, afară de tine Împărătească! Tu cunoşti toate neputinţele şi necazurile noastre şi către tine alergăm şi cântăm: nu ne lăsa fără ajutorul tău ceresc, ci cu adevărat stai lângă noi şi cu milostivirile tale fără de asemănare şi cu darurile tale, miluieşte-ne şi mântuieşte-ne pe noi cei ce pierim. Dăruieşte-ne îndreptare vieţii noastre păcătoase şi izbăveşte-ne de necazuri şi boli, izbăveşte-ne de moarte năprasnică, de iad şi de chinurile cele veşnice. Tu eşti Împărătească şi Stăpână, grabnică ajutătoare şi apărătoare a tuturor celor ce aleargă la tine şi adăpost al celor ce se pocăiesc. Dăruieşte-ne, prea bună şi prea binecuvântată Fecioară, sfârşit creştinesc cu pace şi fără de ruşine şi prin mijlocirea ta să ne învrednicim a intra în Locaşurile cereşti unde fără încetare se aud glasurile celor ce prăznuiesc cu bucurie

şi slăvesc Preasfânta Treime: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana Maicii Domnului "Aflarea sufletelor pierdute" "Vzâscanie Poghibşih"

Rusia
Oraşul Moscova
Biserica "Înălţarea Domnului"
pe ulicioara Briosov

Apariţia acestei icoane este legată de o istorie foarte veche, ce datează din veacul VI după naşterea lui Hristos.

Într-o oarecare casă arhierească slujea un econom întru totul cinstit şi cucernic. La un moment dat a fost învinuit că nu este cinstit cu mâinile (fură), motiv pentru care a fost dat afară. Obida l-a răscolit atât de mult pe călugăr, încât el a cârtit împotriva lui Dumnezeu şi a Maicii Domnului şi a încheiat pact cu diavolul, semnând cu el hârtia. Şi iată că odată ajuns la limita pieirii, el s-a căit pentru cele făcute, şi-a amintit şi a rămas gândindu-se la ce trebuie să facă. Atunci călugărul, închizându-se în biserică şi nelăsând pe nimeni să pătrundă, a început să-şi strige deznădejdea, rugându-se înaintea icoanei Maicii Domnului numită «Aflarea sufletelor pierdute». Rugăciunea lui era atât de fierbinte, rostită cu atâta durere şi căinţă adâncă şi sinceră, încât Împărăteasa Cerului a ascultat cererile lui Teofil (acesta era numele călugărului) anunţându-l că a primit iertarea păcatelor, întorcându-i totodată hârtia pe care a semnat-o.

Copia icoanei din Moscova a fost pictată de un meşter italian şi aparţinea curţii familiei moscovite.

Ultimul păstrător al icoanei, a rămas văduv pe neaşteptate, având trei fete de crescut. Ajuns pe culmile deznădejdii, el s-a afundat în beţie, fiind aproape de a-şi pune capăt zileleor. Însă cu toată puterea pe care o mai avea, după cum spune letopiseţul, el s-a rugat înaintea icoanei şi a primit ajutor. Viaţa lui s-a îmbunătăţit şi căsătorindu-şi fetele în mod fericit, tatăl mulţumit a dăruit icoana purtată din neam în neam, bisericii pe care o frecventa.

După toate ecestea, icoana este supusă la grele încercări: în vremea năvalei francezilor în anul 1812, ea este spintecată în trei părţi şi abandonată. În urma aflării şi reîntregirii, ea pribegeşte prin biserici, o dată unul o pune într-un loc, altul o acoperă. Numeroase năpaste a suportat Chipul în perioada ateistă însă nu se cioplea.

După mărturiile martorilor oculari de la chipul Născătoarei de Dumnezeu se revărsau şuvoaie de minuni.

Nu demult, în anii ’80 în biserica «Înălţarea Domnului» a izbucnit un puternic incendiu. A ars chivotul, însă focul s-a arătat neputincios înaintea chipului Preacinstitei.

Prăznuirea icoanei Maicii Domnului «Vzâscanie poghibşih» - «Aflarea sufletelor pierdute» se săvârşeşte pe 18 februarie.

(extras din cartea: Xenia Negrea - Puterea Maicii Domnului prin Icoanele făcătoare de minuni)

Icoana Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi (5 februarie)

Icoana Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi este cinstită de poporul rus din vremuri îndepărtate ca făcătoare de minuni nu numai pentru cei care sunt cu trupul pe moarte, ci şi pentru cei ameninţaţi de moartea duhovnicească.

Originea icoanei este necunoscută, însă există mai multe icoane vechi făcătoare de minuni cu acest nume, prin care Maica Domnului a săvârşit minuni celor aflaţi la un pas de moarte.

La mijlocul veacului al XVIII-lea, în satul Bor din guberia Kaluga, un ţăran evlavios pe nume Teodot Obukov a pierdut calea în timpul unui viscol puternic în ziua praznicului Botezului Domnului. Nemaiavând nădejde să fie salvat, Obukov se aşeză în sania sa unde începu să îngheţe.

În acele moment de groază, acesta se rugă prea curatei Maici a Domnului să îl ajute făgăduind că dacă va scăpa cu viaţă va dărui o copie a icoanei Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi bisericii satului. Maica Domnului auzi rugăciunea lui şi îl izbăvi curând.

Astfel, un ţăran din satul vecin auzi o voce la fereastra venind de afară spunându-i:
- Ia-l.

Acesta ieşi afară şi îl găsi pe Obukov pe jumătate îngheţat pe sania sa. Când îşi reveni în puteri, Obukov îşi împlini fără zăbavă făgăduinţa comandând o copie a icoanei Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi din biserica Sfântului Gheorghe din oraşul Bolkov, guberia Orlov. De atunci icoana Maicii Domnului începu a face mulţime de minuni.

Mai multe icoane ale Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi săvârşiră, de-a lungul vremii, minuni în locurile unde se aflau, de pildă, izbăvirea în mai multe rânduri de holeră.

Icoana Maicii Domnului aflată în biserica Naşterii Domnului fu obţinută de un bogătaş care curând după primirea acesteia rămase văduv şi sărăci. După rugăciuni fierbinţi către Maica Domnului de a fi iertat şi returnarea icoanei, fiicele sale se căsătoriră, iar dânsul fu izbăvit de lipsuri.

În anul 1812, biserica Palaşevsk fu devastată. Icoana Maicii Domnului Aflarea celor pierduţi aflată aici spartă în trei bucăţi sub dărâmături se dovedi a fi făcătoare de minuni, săvârşind multe tămăduiri.

Tot mai mulţi oameni veneau să se închine dinaintea ei, cei cuprinşi de patima beţiei, pierind de sărăcie sau suferind de boli fără leac, toţi veneau precum fiii pierduţi să primească alinare şi izbăvire.

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2011/02/04/icoana-maicii-domnului-aflarea-celor-pierduti-5-februarie/

Postolache Ana Maria - Rugăciune către Maica Domnului aflarea celor pierduți

Această rugăciune a fost alcătuită la cinstirea icoanei Maicii Domnului „Aflarea celor pierduți”, care este prăznuită pe data de 5 februarie. Mai este cunoscută și sub numele de „Cercetătoarea celor pierduți”, sau „Căutătoarea celor pierduți”.

Nu se știu foarte multe despre originea sau istoria acestei icoane, însă ceea ce o face renumită în toată lumea este harul special dat ei, prin care s-au săvârșit nenumărate minuni. Toate copiile care au fost realizate după modelul original s-au arătat făcătoare de minuni. Cei care s-au rugat cu credință Maicii Domnului înaintea acestei icoane au primit un ajutor nesperat.

După cum o arată și numele, această icoană poartă de grijă îndeosebi celor pierduți, aflați în necazuri grele, stăpâniți de vicii sau patimi grele, bolnavi incurabil ori rătăciți de la dreapta credință.

Prima minune consemnată s-a petrecut pe la jumătate secolului al 18-lea în Rusia. Un om din satul Bor (Kaluga), pe nume Teodot Obukov, se pornise cu sania trasă de cai spre Biserică în ziua de Bobotează, pentru a participa la Sfânta și dumnezeiasca Liturghie. Viscolul puternic l-a abătut în altă direcție și rătăcind calea spre

Biserică, a ajuns pe marginea unei prăpăstii. Din pricina oboselii, calul s-a oprit, iar Teodot a rămas în sanie, riscând să înghețe de frig.

Nu avea nici o scăpare decât rugăciunea către Maica Domnului, izbăvitoarea tuturor creştinilor. „Maica Domnului, scapă-mă, și voi aduce icoana ta, Căutătoarea celor pierduți, în satul nostru!”

Aceasta făgăduind, îndată s-a arătat ajutorul minunat al Maicii Domnului. Căci în momentul când el se ruga, un om care stătea în apropiere, auzit o voce la fereastră care îi spunea cu glas mare: „Ia-l!”

Ieșind afară din casă, s-a uitat împrejur și l-a văzut pe Teodot aproape înghețat. Mulțumit că a scăpat cu viață, Teodot și-a împlinit promisiunea făcută Maicii Domnului și a comandat o copiei a icoanei „Căutătoarea celor pierduți” pentru Biserica din sat.

Încă de la început aceasta s-a arătat făcătoare de minuni, ajutând multe alte persoane aflate în nevoi.

În Rusia există o tradiție care miresele să se roage înainte de nuntă în fața acestei icoane ca Maica Domnului să le binecuvânteze cu o căsnicie fericită.

La ajutorul Maicii Domnul apelează toți cei gârboviți de griji, ca la propria lor mamă.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu este înfățișată în chip deosebit în această icoană, ținându-L pe Fiul ei pe brațul stâng, avându-și mâinile împreunate în semn de rugăciune. Pruncul Iisus are îndreptat brațul drept înspre ea, în semn de dragoste și ascultare a rugilor ei pentru toată lumea.

Rugăciune către Maica Domnului aflarea celor pierduți

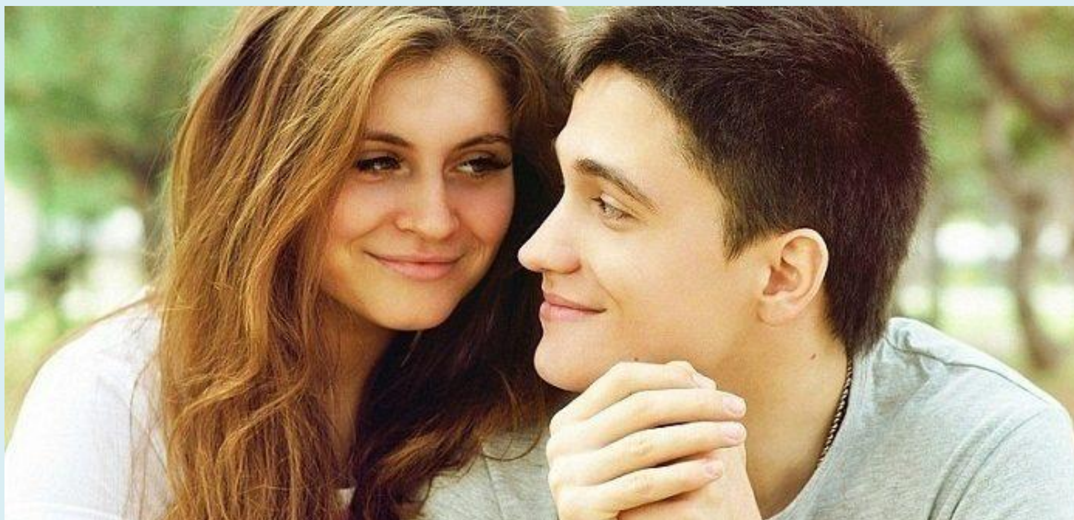
Apărătoare osârdnică, prea îndurată Maică a Domnului la tine alerg eu ticălosul, care am păcătuit mai mult decât toți oamenii. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, auzi plângerea și suspinul meu. Că fărădelegile mele au întrecut capul meu, și ca o corabie în adânc mă cufund în marea păcatelor mele. Ci tu, prea bună și milostivă Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul, care mă pierd în păcatele mele. Miluiește-mă pe mine, cel ce mă căiesc pentru răutățile mele, și la calea dreaptă întoarce ticălosul și rătăcitul meu suflet. La tine, Stăpâna mea, de Dumnezeu Năs-

cătoare pun toată nădejdea mea. Tu, Maică a lui Dumnezeu, păzește-mă și acoperă-mă sub acoperământul tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”

Surse:
http://jurnalspiritual.eu/icoana-maicii-domnului-cautarea-celor-pierduti/

https://doxologia.ro/rugaciune/rugaciune-catre-preasfanta-nascatoarea-fata-icoanei-sale-aflarea-celor-pierduti

Natalia Borş - “Aflarea celor pierduți”

În anul 1997 am venit, jună cu mari ambiții, dintr-un orășel de provincie ca să cuceresc capitala. Mi se părea că imediat ce piciorul meu se va coborî din vagon pe Pământul Făgăduinței o să cânte fanfara și toți o să cadă la pământ de fericire că mă văd...

A ieșit însă cu totul altfel. Prietenul tatei n-a venit să mă ia de la gară cu toate boccelele, cu pernele și cu păturile mamei, și am rămas să stau stingheră în gară cu toate catrafusele - însă eram o fată atât de veselă, de optimistă și de energică, încât această primă întâlnire cu Moscova nu m-a speriat și nu m-a indispus câtuși de puțin. M-am apucat imediat de rezolvarea problemei date, și după o oră eram deja în apartamentul unor cunoscuți, unde trebuia să locuiesc.

Pe atunci intrasem deja la facultate. Părinții nu mi-au dat voie să locuiesc la cămin, temându-se că fiica lor va fi coruptă și nenorocită de toate chefurile și dezmățurile din cămin și că nu-i va mai arde de învățătură, iar ca să locuiesc separat nu aveam destui bani.

Părinții mei sunt oameni de aur. Toată viața au muncit, amândoi sunt profesioniști de înaltă clasă în meseria lor, însă au lucrat toată viața cu mâinile, n-au avut posibilitatea să facă o facultate; s-au străduit din răsputeri ca măcar copiii lor să învețe și să ajungă cineva. De aceea, trăgeau de dimineața până seara, când se întorceau de la serviciu nici măcar nu mai puteau să vorbească, atât de obosiți erau - și asta numai și numai ca să-și crească copiii.

Eu și fratele meu vedeam asta. Am fi vrut să ne îmbrăcăm după ultima modă, să ne lăudăm față de prieteni cu călătoriile primite, însă părinții n-au avut posibilitatea să ne ofere toate aceste lucruri. Lucruri ni se cumpărau doar când era nevoie neapărată, iar să-i batem la cap pe părinți ori să facem crize de isterie ne era rușine, fiindcă vedeam cât de greu câştigă pâinea cea de toate zilele și enorma lor dorință de a face totul ca noi să avem un viitor fericit.

Însă de pe atunci am luat hotărârea neclintită: „Voi învăța la Moscova! Neapărat la facultate”, și am mers către acest scop: învățam bine, aveam numai note mari, deși nu eram “tocilară”, mă și distram, cu toate că eram îngrădită și părinții urmăreau cu strictețe ca la ora nouă seara să fiu acasă. Acum mă amuz când îmi amintesc că prima dată m-am întors la trei dimineața acasă dintr-un club de noapte când aveam 25 de ani - venisem de la Moscova! Însă atunci era de domeniul fantasticului să mă lase fie și numai până la 11 noaptea...

Așadar, visul meu s-a împlinit: am intrat la facultate și am început să locuiesc la Moscova. Trebuie spus că eram o fată arătoasă, în orășelul meu eram înconjurată de atenția masculină și, bineînțeles, mă gândeam că la Moscova, fără îndoială, și cavalerii sunt mai de Doamne-ajută, și viața este mai veselă, și că o pun mâna imediat pe cel mai frumos și bogat dintre tinerii burlaci - însă visul meu întârzia să se împlinească ... Locuiam la o băbuță (rudă a unor prieteni), la care închiriasem un colțișor. Din acel moment a și început viața mea adultă departe de mama bună, care te mângâie și te hrănește. Au început scandaluri permanente cu băbuța: ba că i-am luat mărul, ba că nu gătesc pe ochiul de aragaz care trebuie și așa mai departe.

Trebuia să tac și să strâng din dinți. Altă ieșire nu aveam. Părinții îmi trimiteau 500 ruble pe lună. Programul cursurilor era foarte strict, nu aveam nici o posibilitate să lucrez, iar să mă las de școală ca să muncesc nu mă aranja, deoarece înțelegeam că fără studii superioare nu o să-mi ating scopul, și pe deasupra cum să-i dezamăgesc pe părinți, care mândreau atât de tare că fiica lor învață la Universitatea din Moscova, la secția fără plată?

Între timp, cavalerii nu se grăbeau să mi se arunce la picioare. Vorbeam în grai de provincie, mă distingeam prin aspectul meu exterior de provincială... iar bani să mă îmbrac bine nu aveam. A început prima depresie, simțeam că înnebunesc, nimic nu era așa cum îmi închipuiam eu.

La un moment dat, o colegă mi-a făcut cunoștință cu prietenii ei, dintre care unuia i-a plăcut mult de mine. Am început să ne întâlnim: el mă iubea, eu îi dădeam voie să mă iubească. Pe atunci eram încă virgină... Băiatul era de familie bună, simpatic,

obișnuit, mai în vârstă decât mine; și el era pe atunci student într-un an de studiu superior și locuia cu părinții săi. Aveam oarecare sentimente față de el, însă nu-l iubeam și chiar cumva îmi era rușine cu el, considerând că merit ceva mult mai bun - dar cel puțin apăruse în viața mea o distracție: ne sunam, ne întâlneam, nu mai eram singură.

După o jumătate de an a devenit primul meu bărbat. Mă cerea în căsătorie, părinții lui mă adorau - dar eu înțelegeam că nu este ceea ce-mi trebuie mie. Mă plictiseam cu el. Era ca plastilina în mâinile mele, faceam ce voiam cu el.

Ne-am întâlnit încă o jumătate de an; am început să-l înșel, sfera relațiilor mele s-a lărgit. M-am împrietenit cu niște manechine din agenția, faimoasă pe atunci, Red Stars. Am început să devin „capitalistă”, treptat, și accentul de provincie a devenit mai puțin evident, am început să mă și îmbrac mai pe fasonul moscovit. Din banii economisiți cumpăram haine noi la Lujniki, dar făceam ce făceam și nu eram mai prost îmbrăcată decât prietenele mele, căci, slavă Domnului, am gust și “miros” fin în ce privește moda și combinarea lucrurilor.

Așadar, de băiatul acela m-am despărțit - oricum nu aveam cine știe ce dragoste de el, și pe deasupra începuse șă-și revendice drepturi asupra mea... Pe atunci, viața mea de capitală era deja în curs de aranjare. Vârtejul distracțiilor mă absorbise cu totul: discoteci, cluburi, baruri... Îmi așteptam prințul fermecat călare pe cal alb, dar în privința asta nu-mi ieșea nimic, nimeni nu intra în vorbă cu mine cu intenții serioase. În pofida vieții mondene furtunoase, învățătura n-avea de suferit. Trăiam după principiul:”chefurile nu sunt un motiv pentru a lăsa baltă cartea“, și dacă mă întorceam de la club la șase dimineața, până la șapte și jumătate învățam, dormeam o jumătate de oră și mergeam deja la primul curs.

Am schimbat o băbuță pe alta... și acolo am închiriat un colțișor, însă eram singură, la fel ca înainte, adică aveam cavaleri și admiratori, mereu petreceam undeva cu cineva. Prietenele manechine îmi făceau cunoștință cu oameni bogați; credeam că asta e fericirea, că uite acum se va îndrăgosti unul dintre ei de mine, că ne vom întâlni, că mă va ajuta, însă toate acestea erau „castele din Spania”. Câteodată, unii dintre cavaleri mă ajutau material; chiar aveam nevoie, căci într-adevăr nu îmi ajungeau bani, însă nu ceream niciodată.

Uite așa, singurătatea era tovarășul meu nedespărțit, fiindcă reacționam doar la cei bogați și frumoși, și părerea superbună pe care o aveam despre mine însămi nu-mi permitea să mă cobor cu picioarele pe pământ și să mă uit la băieți simpli - dar nu știu, ori trecutul meu provincial să făcea simțit, ori bărbații vedeau în mine o fată

dintr-un oraș mărunt, care nu vrea decât să se mărite cât mai repede cu un moscovit.

Mă rugam. Trebuie spus că părinții mei sunt credincioși, dar în familie nimeni nu ținea posturile, nimeni nu știa rugăciuni speciale, dar toți aveau cruciuliță la gât și pur și simplu nădăjduiau totdeauna numai în Dumnezeu. Dacă se rugau, se rugau cu cuvintele lor.

Viața personală nu mi se aranja deloc. Nimic nu-mi ieșea: admiratori, relații frivole. Existau și băieți care vroiau să aibă o relație serioasă cu mine, dar eu nici măcar nu-i luam în seamă ca admiratori, ci doar așa, ca prieteni... Erau oameni simpli, fără pretenții: fie studenți, fie simpli manageri. Or, eu, după ce simțisem, mulțumită prietenelor manechine, gustul vieții „de succes” - escapade în restaurant și cluburi scumpe, în mașini scumpe - mă întorceam în colțul închiriat la băbuță, dar nu mai puteam să mă întâlnesc cu un băiat „simplu”. Iar bogații nu îmi propuneau mai mult decât relații „de troc”, nici așa asta nu-mi convenea. Să mă culc pe bani? Nu!

Nu aveam în suflet pace și tihnă. De-a lungul câtorva ani am cerut de la Maica Domnului să-mi dea fericire în viața personală și să-mi trimită omul meu - dar totodată continuam să trăiesc așa cum trăiam, deși la biserica mergeam regulat și nădăjduiam și credeam în ajutorul lui Dumnezeu.

În ultimul an de facultate am făcut cunoștință, la ziua de naștere a unei prietene, cu un bărbat. La început nu am simțit nimic deosebit. El era plăcut, chiar foarte, om de afaceri. Se purta nepretențios. Petrecerea a început la ora două după-amiază, așa încât am petrecut împreună practic toată ziua. Am înțeles imediat că mă place. Prietena mi-a zis că este burlac. Mai mare decât mine cu 11 ani. Vorbea foarte frumos, îmi făcea curte, aveam o mulțime de lucruri în comun; în acea zi nu am stat de vorbă decât unul cu celălalt. La sfârșitul serii m-am culcat cu el: ori eram amețită de vin, ori pur și simplu mă atrăgea foarte tare, nu știu... Asta a fost prima dată când mi-am permis o asemenea libertate nemaiauzită, dar întrucât nu vedeam nici o perspectivă cu el, am hotărât: „ N-are decât să creadă ce vrea.” Când m-a dus cu mașina acasă, mi-a cerut numărul de telefon. Eu, izbucnind în râs, i-am zis că n-am de gând să i-l dau - și, sărutându-l în fugă, am țâșnit din mașină. Și atunci a început totul...

Nu vreau să intru în amănunte. O fetișcană oarecare îndrăznise să-l refuze pe omul căruia nimeni nu-i refuza niciodată nimic! Bineînțeles, după câteva m-a găsit. Mă jucam cu el ca pisica și șoarecele; faptul că asta îl scotea din minți pe un bărbat în

toată firea și îl face să vrea să mă cucerească îmi măgulea vanitatea. El m-a prevenit că oricum o să fim împreună, iar eu îi spuneam: „ha, ha” drept în față. S-a dovedit că avea dreptate. Omul acesta mi-a dat peste cap toată viața. După câteva luni am început să trăim împreună. Eu m-am mutat la el. M-am îndrăgostit atât de tare, că prezența lui era suficientă ca să mă îmbete... Dragostea și patima se amestecau... Respiram și trăiam doar prin el. Mi se părea că este pur și simplu imposibil să iubești așa, și am făcut cea mai mare greșeală, cred, din viața mea: mi-am permis să mă „topesc” în alt om. Am terminat toate legăturile dinainte, am încetat să mai merg prin cluburi, nu mai știam decât drumul facultate-casă-facultate.

El era gelos pe mine - de altfel, și eu eram geloasă pe el. Vedeam că poate fără efort să seducă orice fată - asemenea aură și carismă avea. I-am picat cu tronc tocmai fiindcă i-am rezistat. După aceea a venit iadul - atunci când omul a înțeles că din berbec cornut și încăpățânat m-am preschimbat în animăluț alb și pufos și că depind de el atât de mult în plan moral (de altfel, și material), că i-a venit rândul să se răzbune pentru cele nouă luni cât îmi bătusem joc de el. Viața mea s-a transformat în montagne-rousse: era ba pur și simplu superb, ba groaznic de-mi venea să mă spânzur - însă nu-mi mai puteam închipui viața fără el...

După câțăva ani m-am transformat într-o neurastenică pe fondul acestei dependențe nebune; am început să fiu cumplit de geloasă pe el, să îl controlez, să-i verific telefonul mobil, poșta electronică; au început scandalurile. Vedeam că nu fac decât să stric totul, dar nu mă puteam opri. Nu vorbeam unul cu celălat zile în șir. Mă înjoseam, îl rugam, îl imploram să nu mă părăsească. El regește, mă ierta, după care pleca la prieteni, se întorcea de prin cluburi la ora șapte dimineața, ba uneori nu se întorcea deloc. Nu puteam să pun geană peste geană. Gelozia, dragostea, ura mă mistuiau dinăuntru. La un moment dat am simțit că îmi ies din minți, că am turbat; nu vorbeam decât despre el, am început să plâng în fiecare zi până la isterie. Înțelegeam că mi-e rău cu el, dar și fără el nu pot.

Mă temeam până și să plec din Moscova, ca să nu-l las necontrolat, deși înțelegeam deja că începuse să mă înșele... uneori, venind acasă, îmi dădeam seama că în patul nostru fusese altă femeie. El mă asigură că se culcase acolo un prieten cu o fată. Eu îl credeam... sau pur și simplu închideam ochii, amăgindu-mă singură. Nimeni nu mă mai lovise atât de tare în amorul propriu și în mândrie. Toată viața fusesem prințesă și numai eu aveam dreptul să înșel și să iert, pe când acum mi se pusese total zăbală. Omul acela m-a învățat să rostesc vorbe tandre și să fiu blândă. El m-a învățat să iubesc. Aceasta a fost o adevărată școală a vieții.

Ne-am despărțit - el m-a părăsit. Totul mergea în această direcție. Atunci m-am gândit: “Gata. Viața s-a terminat.” Nu îmi închipuiam cum aș fi putut trăi cu altcineva, și nici nu aveam de gând să încerc. Dimineața, deschizându-mi ochii plânși în timpul nopții, înțelegeam: „Da...încă o zi... Interesant: el doarme încă? Ce o fi mâncat? Cu ce s-o fi îmbrăcat? Cine e alături de el?” Încă mă străduiam să trăiesc alături de el în gând, însă mă rodea gelozia. Am rămas fără urmă de tihnă, de somn și de pace sufletească.

Numai cu gândul la el continuam să trăiesc, dar totodată începusem să văd că puțin câte puțin mă liniștesc... dacă nu ne-am fi despărțit probabil că într-adevăr aș fi înnebunit. Eram la limită. Eram la limită. De aceea, când după două luni a apărut ca să se intereseze cum supraviețuiesc fără dragostea de el, și la întrebarea: „Poate ne combinăm iarăși?” i-am răspuns: „Nu!” La gelozie și dragoste se adăugaseră ura și ciuda pentru faptul că mă silise să mă înjosesc și mă transformase într-un cu totul alt om. Din atitudinea pozitivă, din veselia și optimismul meu nu mai rămăsese nici după anii trăiți cu el. Privirea imi era stinsă. Totuși, continuam să ne vedem ca amanți - prea gros era „odgonul” anilor trăiți împreună și al sentimentelor din trecut ca să se rupă dintr-o dată, dar să trăim împreună nu mai puteam nici el, nici eu.

În paralel cu pasiunile mele, am terminat cu succes facultatea, mi-am găsit de lucru, am început să câștig, apoi s-a aprins în mine ambiția, am vrut mai mult, m-am mutat la alt serviciu, mai bine plătit. Am început să mă descurc singură, mi-am închiriat un apartament într-o zonă bună, am început să merg periodic la odihnă în străinătate împreună cu prietenele mele.

Îndată ce m-am despărțit de fostul iubit, m-am cufundat până peste cap în muncă și într-o jumătate de an am făcut în carieră un salt pe care alții îl așteaptă cu anii într-o companie. După cât se vede, Dumnezeu pur și simplu m-a „comutat”, îndreptându-mi activitatea pe un alt făgaș…

Procesul “însănătoșirii” a fost îndelung, chinuitor și treptat. Am început alt roman. Acesta a ținut un an, mă pregăteam chiar să mă mărit, dar am înțeles că nu era decât o încercare de a scăpa de “el”. Liniște și pace în suflet tot nu aveam.

Am pus cruce tuturor nădejdilor, hotărând că pesemne nu-mi este scris să am o relație fericită cu un bărbat. Pe deasupra, „oamenii de bine” șopteau că mi-au fost legate cununiile. Una peste alta, am căzut în deznădejde. Tinerii au încetat definitiv să îmi dea atenție, dar eram în stare să mă întrețin singură și ca atare căutam pur și simplu niște relații omenești normale, iar aspectul material a trecut întrucâtva pe

planul al doilea, deși, la fel ca înainte, pe simplii manageri de vânzări nu-i băgam în seamă. Trufia!

Când a devenit absolut imposibil să mai trăiesc într-o asemenea singurătate și pustietate lăuntrică, m-am dus la biserică, și tocmai acolo a început totul! L-am așteptat, după slujbă, pe preot și am început să plâng: "Părinte, ajutați-mă, nu mai pot, am 26 ani, viața personal nu am, nu îmi iese nimic!"

Părintele m-a ascultat cu atenție, după care a zis: "Nu ești la vârsta la care să te jelești așa din pricina vieții personale. Înseamnă că Domnul, în mila Sa, abate de la tine oamenii de care n-ai nevoie, iar pe tine te face, prin această singurătate, să reflectezi și să te întorci către El. Vino mai des la slujbe, la spovedanie și împărtășanie, și nu mai asculta toate prostiile cu legarea cununiilor. Ești ortodoxă, așadar nici un fel de superstiții. Să te rogi mai des, și puterea necurată se va depărta de tine.“

M-a mai sfătuit și înaintea cărei icoane să mă rog ca să am parte de o căsnicie reușită: icoana Maicii Domnului "Aflarea celor pierduți".

Pe atunci nu știam cât de mult se va schimba viața mea. Discuția cu pricina a avut loc înaintea Postului mare. Să țin postul nu am avut putere și nici nu eram pregătită moral, dar am dorit să mă spovedesc, lucru pe care nu-l mai făcusem de 20 de ani - așa că, iată, în seara din ajunul Joii mari m-am dus la biserică, am stat la slujbă, care a ținut trei ore, m-am spovedit, și preotul (Dumnezeu să-i dea sănătate și mântuire) mi-a dat binecuvântare să mă împărtășesc.

În dimineața următoare am venit dimineața devreme, am stat la slujbă, m-am împărtășit...Îmi amintesc starea de după ieșirea din biserică... Parcă aveam aripi. O asemenea liniște sufletească și fericire nu mai trăisem niciodată: parcă mi-ar fi luat cineva de pe umerii toate amărăciunile și necazurile, apăruse o încredere absolută că viitorul meu va fi fericit.

Am găsit și icoana despre care îmi vorbise preotul. M-am rugat ei din tot sufletul - asta era tot în Săptămâna mare - și m-am dus la fericita Matrona ca să mă închin moaștelor ei, cerându-i ajutorul (trebuie spus că icoana "Aflarea celor pierduți" se găsește și acolo).

La câteva săptămâni după Paști parcă mi s-a deschis o poartă - sau poate s-au deschis ochii mei. Viața mea s-a schimbat brusc în planul personal. Harul lui Dumnezeu s-a coborât asupra mea. Nu mai scăpam de cavaleri. Toți cu intenții se-

rioase. Ca din cornul abundenței: toți frumoși, oameni de succese, necăsătoriți - însă și eu eram cu totul alt om, parcă m-aș fi dezbrăcat de mine cea veche...

Tocmai în acea perioadă am făcut cunoștință cu viitorul meu soț. Cum ne-am cunoscut (prin internet!), am înțeles imediat: “El este! Omul din visele mele de fată!“ Am început imediat să ne întâlnim. Nu a existat nici o teamă că ceva că nu o se “lipească”, sau că el mă va părăsi, sau că eu o să-l părăsesc, ci aveam senzația că pur și simplu am fost despărțiți foarte multă vreme, iar acum ne-am reîntâlnit ca să fim împreună pentru totdeauna.

Domnul mi-a dăruit o jumătate cum nici eu nu m-aș fi putut gândi - și am hotărât că nu voi mai repet greșelile dinainte și că tot ce a fost mai devreme a fost o repetiție generală, că pe aceste căi întortocheate, prin aceste suferințe, Dumnezeu m-a pregătit pentru întâlnirea cu omul potrivit, pe care cu câțiva ani în urmă, în orbirea mea păcătoasă, aș fi putut să-l întâlnesc și pur și simplu să trec pe lângă el fără să-l bag în seamă. Acum însă eram deja pregătită. Am tras foarte multe concluzii din viața mea dinainte. Dumnezeu m-a pregătit.

Am început să trăim împreună: m-am mutat din apartamentul închiriat la el, în centul Moscovei. Aceasta era dragoste - nu patimă nebună, ci dragoste adevărată, când te temi să-l necăjești pe celălalt fie și cu privirea, nu numai cu cuvântul, când vrei să-i aduci bucurie și să îi dăruiești tandrețe, când simți că îți cresc aripi.

Eu nu eram însă mulțumită. Îmi dădeam seama că păcătuiesc. Nu voiam să repet istoria dinainte, așa că am cerut din nou ajutor înaintea icoanei “Aflarea celor pierduți”, ajutorul a venit. Dumnezeu m-a auzit.

După câteva luni, viitorul meu soț m-a cerut în căsătorie. Toamna ne-am cununat la biserică, și asta înainte de a încheia căsătoria civilă. Pentru noi căsătoria religioasă era mai importantă.

Soțul meu este și inteligent, și frumos, și asigurat material. Înainte acesta era idealul meu... dar de atunci valorile s-au schimbat! Pentru mine principalul este acum sufletul... tocmai un om cu asemenea suflet am căutat, dar mă gândeam că nu există asemenea oameni. Amândoi am ajuns la credință prin suferințe și neîmpliniri, de parcă Domnul ne-ar fi dus pe diferite căi (apropo de asta, el e din nordul Rusiei, eu din sud) la un anumit punct, și amândoi am găsit tocmai în biserică mântuirea și mângâierea. Acum ne rugăm împreună dimineața și seara, mergem împreună la slujbe duminica, ne spovedim și ne împărtăsim împreună - și vedem că pe zi și pe lună ne întărim în credință, poate deoarece facem împreună toate acestea. În sfârșit,

mult așteptata tihnă și pace s-a sălășluit în sufletul meu... Am devenit mai puternică, dar totodată blândă și tandră; sunt independentă, dar totodată mă bizui deplin pe soțul meu - atâta doar că acum nu mă pierd în tovarășul meu de viață, ci pur și simplu ne-am unit ca cele două jumătăți ale unui întreg și formăm figura geometrică ideală: cercul, care simbolizează infinitul și veșnicia.

Anul trecut am ținut împreună pentru prima dată Postul mare. Am reușit. Am ținut apoi Postul Adormirii, apoi Postul Nașterii Domnului. Acum uite că postim iarăși. Eu am 28 de ani, el are 31. Material suntem aranjați, fiecare are mașina lui și cu părinții mei relațiile sunt excelente - însă pentru asta nu mai e principalul, valorile s-au schimbat, cu omul acesta sunt gata să trăiesc chiar și în gară. Principalul este să fiu cu el, la bine și la greu. În fiecare zi ÎI spun lui Dumnezeu: Mulțumesc!

Principalul este să te oprești la timp și să te întorci către Dumnezeu! El nu te va părăsi niciodată. Să nu deznădăjduiți niciodată! Tot ce ni se întâmplă e spre binele nostru! (Mila)

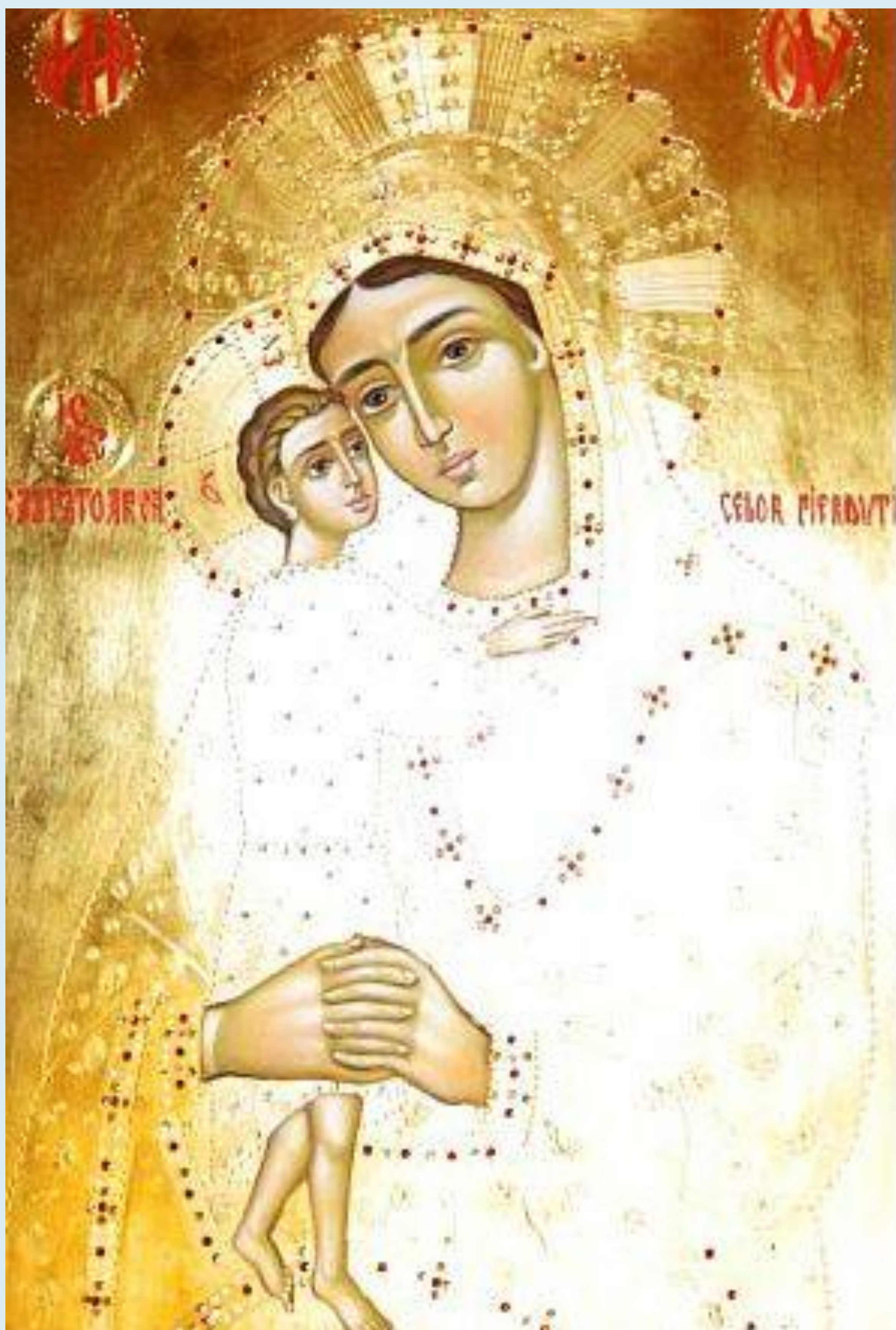
(Dragostea adevărată, Taina Dragostei înainte și după căsătorie; Editura Sophia; București, pag. 101-113)

Sursa: **https://altarulcredintei.md/aflarea-celor-pierduti/**

Icoane

ICOANA: MAICA DOMNULUI “AFLAREA SUFLETELOR PIERDUTE”

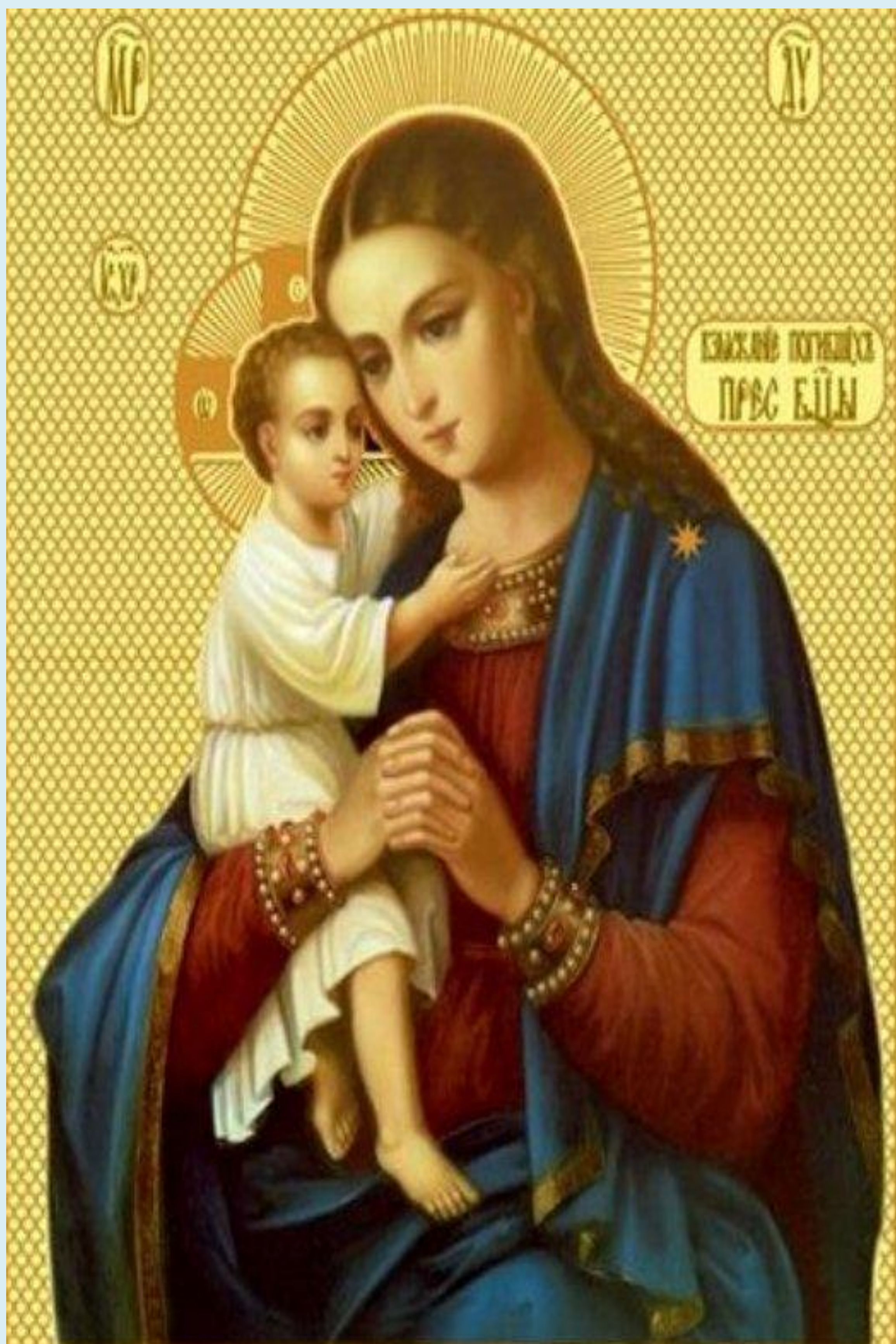

CELOR PIERDUTI

MP ΘV
IC XC
CĂUTĂTOAREA
CELOR PIERDUŢ

ΜΡ
ΘΥ
IC
XC
CĂUTĂTOAREA
CELOR PIERDUȚI

МР
Взыскание Погибших П.Б.
ѲУ

Ѡбраз Пртыѧ Бцы Взысканїе погибшихъ

ВЗЫСКАНИЕ ПОГИБШИХЪ
МР
ѲУ
ІС ХС

МР
ѲУ
ІС · ХС
ѠБРАЗЪ
· ПРЕТЫѦ ·
· БЦЫ ·
ВЗЫСКАНІЕ
ПОГИБШИХЪ

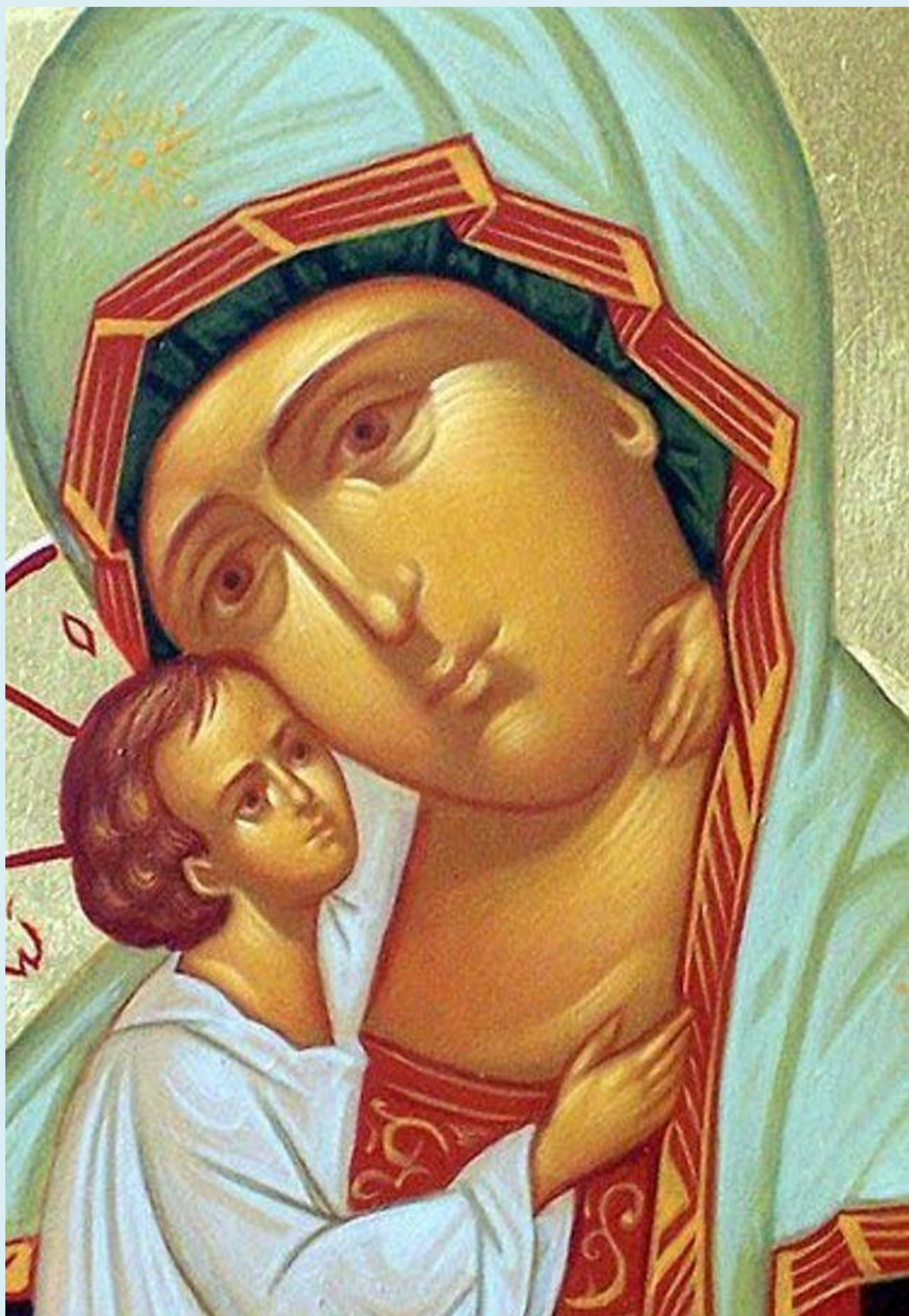

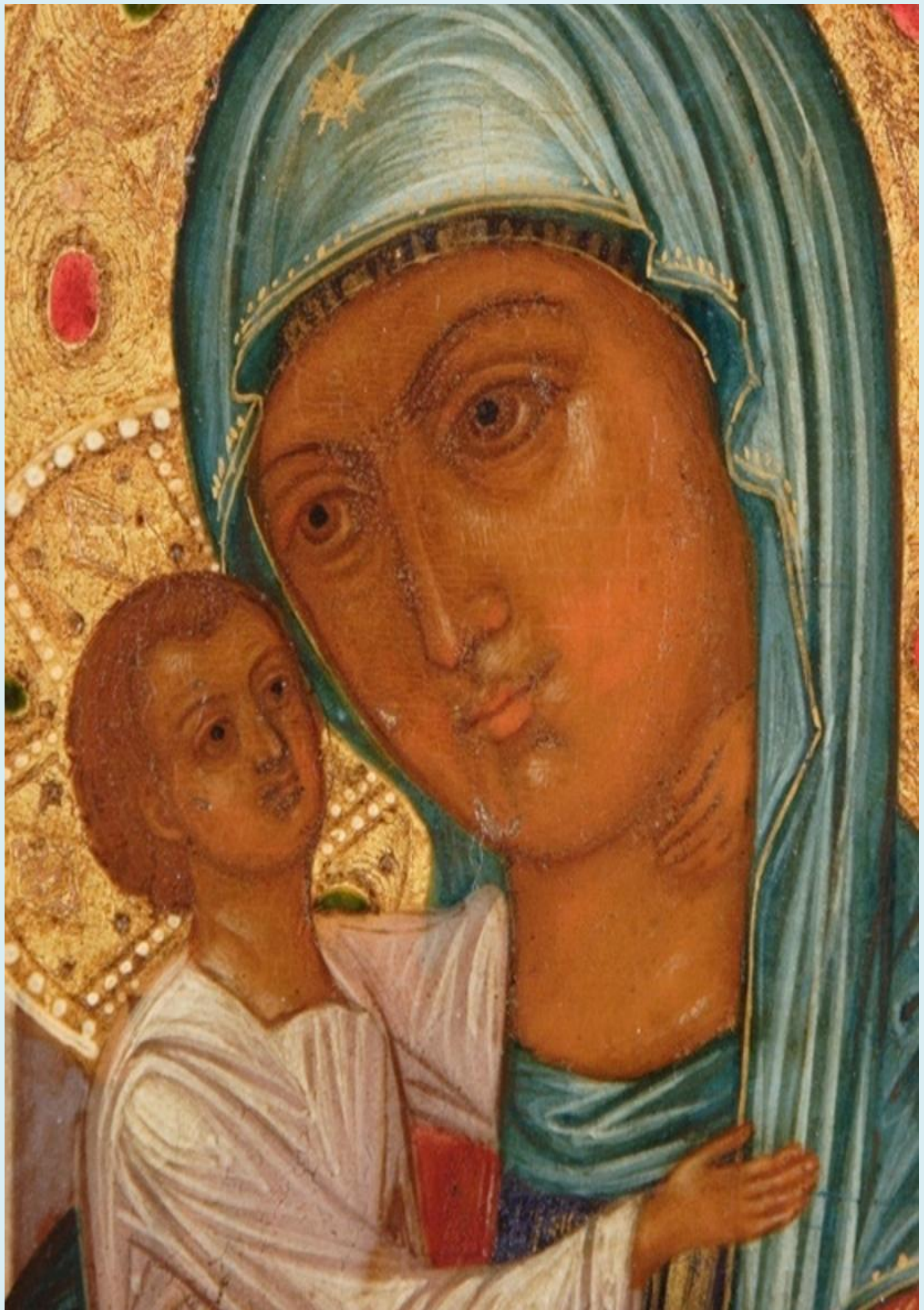
МР ѲУ
ІС ХС
ѠБРАЗЪ
ВЗЫСКА́НІЕ
ПОГИБШИХЪ

МР ѲУ
ІС ХС
ВЗЫСКАНІЕ ПОГИБШИХЪ
ПРЕ БЦЫ

Bucură-te, PreaSfântă Fecioară Maria, mântuindu-i pe toți cei ce pier!